

ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ ДЛЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Клінова Олена Андріївна
студентка 4 курсу кафедри біомедичної інженерії;
Харківський національний університет радіоелектроніки
Ткачова Світлана Олександрівна
лікар-оториноларинголог вищої категорії
Донецький національний медичний університет

Сучасні соціальні умови змушують педагогів і здобувачів вищої освіти адаптуватися до нових вимог навчання. Через карантинні заходи, що супроводжуються соціальною ізоляцією безпосереднє аудиторне спілкування між викладачами та студентами було повністю замінено взаємодією на відстані. Основними інструментами при цьому стали комп'ютери, цифрові пристрої та інтернет мережа, що збільшують можливості подання теоретичного матеріалу, а поряд з цим, радикально зменшують відпрацювання практичних навичок та вмінь. Тобто навчальна діяльність формується більш однотипною, із застосуванням монотонних форм і методів роботи [1].

Слід відмітити, що довготривале перебування у подібних умовах збільшується ризик розвитку гіподинамії, а отже знижується працездатність і ефективність навчального процесу як з боку здобувачів, так і з боку професорсько-викладацького складу ЗВО. Тому актуальною виступає потреба у впровадженні інтерактивних форм та методів навчання задля підвищення вмотивованості, зацікавленості, тим самим, здійснювати включеність різноманітних психічних процесів [2].

Розробка комп'ютеризованих комплексів є ефективною формою для практичних занять здобувачів технічних і гуманітарних спеціальностей. Подібна тактика проведення занять надає змогу відпрацювати і закріпити теоретичні знання, при чому для здобувачів технічного профілю – практично дослідити процес створення подібних розробок, удосконалити практичні навички щодо створення комп'ютеризованих комплексів, а для здобувачів гуманітарного профілю можуть особисто вивчити процес практичного застосування технічної розробки у майбутній професійній діяльності та використанні доробок у медичних установах та реабілітаційно-діагностичних центрах [3-4].

Задля дієвої реалізації вищезазначеного доцільно буде проведення спільних міжгалузевих міжвузівських семінарів, науково-практичних лабораторій, тематичних гуртків молодих вчених. Подібні форми роботи надають здобувачам можливість самостійно створювати для себе робочі задачі і прагнути вирішувати їх, чекаючи на успішний результат. За таких умов здобувачі отримують освітню самостійність, здійснюють спроби щодо проведення наукової та професійної діяльності. Високу ефективність показує застосування викладачами тьюторингового, коучінгового, менторського методів навчання, що реалізують у першу чергу, консультативно-спостережувальну функцію (консультація щодо досягнення поставленої головної мети, корегування алгоритму і плану поточної роботи, спостереження щодо їх дотримання і виконання проміжних цілей). Таким чином, поряд із розвитком індивідуалізації особистості здобувачів, реалізація подібних інтерактивних форм і методів дистанційного навчання сприяє формуванню колективізму, командної роботи, процвітанню комунікативних компетенцій [3-5].

Таким чином, завдяки сучасним можливостям дистанційного навчання і інформаційно-комунікаційних технологій, реалізація інтерактивної взаємодії викладачів та здобувачів можлива як міждисциплінарна співпраця. Слід зазначити, що дистанційна освіта повинна бути все ж таки допоміжною, бо «живе» спілкування суб'єктів освітнього середовища та класична

форма навчання є підґрунтям для розвитку особистісної чуттєвості, соціалізації, збереження психічного і фізичного здоров'я, на що повинна спиратися сучасна парадигма розвитку людини, концепції її виховання [1-5].

Список використаної літератури:

1. Кабанцева А. В. Информатизация процесса психодиагностики / А. В. Кабанцева, К. Г. Селиванова // Інформаційні системи та технології в медицині: зб. наук. пр. II Міжн. наук.-прак. конф. (ІСМ-2019). – Харків: Нац. аерокосм. ун-т ім. М.Є. Жуковського «Харків. Авіа. Ін.-т», 2019. – С. 41-43.
2. Кабанцева А. В., Селіванова К. Г. Методологічні підходи до сучасних інформаційних технологій оцінки психічного здоров'я : дис. – Харків: Нац. аерокосм. ун-т ім. МЄ Жуковського «Харків. авіац. ін-т», 2020.
3. Кабанцева А.В. Колаборація психологів, лікарів, педагогів у роботі з дітьми, які мають емоційні порушення / А.В. Кабанцева // Теорія та практика сучасної психології. - Запоріжжя. - 2019. - Вип.1. - С. 134-138.
4. Селиванова К. Г. Компьютерная система интерактивного тестирования психомоторики / К. Г. Селиванова // Полиграфические, мультимедийные и вебтехнологии. Т.1. Тез. Докл. 1-й Международной науч.-техн. конф. – Харьков: ХНУРЭ, 2016. – С. 81-82.
5. Панченко О.А. Медицинские осмотры как инструмент увеличения продолжительности жизни в Украине / О.А. Панченко, М.В. Гаража, О.П. Харламова, А.В. Кабанцева // Містобудування та територіальне планування, КНУБА, 2015. – 56. – С. 12-14.

Примітка: науковий керівник - Селіванова Каріна Григорівна, к.т.н., старший викладач кафедри БМІ ХНУРЕ

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ СУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТУ В УМОВАХ САМОІЗОЛЯЦІЇ

***Малінкіна Валентина
старший викладач кафедри
романо-германських мов і перекладу***

***Грисюк Дарина
студентка I курсу
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
malinkinavalentina31@gmail.com***

У зв'язку з пандемією, перехід на дистанційну форму навчання студентів університету поставив перед вищими навчальними закладами складне завдання організації навчальної діяльності - он-лайн навчання.

Дистанційне навчання - це процес взаємодії між викладачем і студентом на відстані один від одного, це - можливість застосування на заняттях інноваційних методів, засобів навчання, що базуються на комунікаційних Інтернет-технологіях [1].

Технологія дистанційного навчання вважається однією з найбільш ефективних та прогресивних систем підготовки спеціалістів. На думку більшості дослідників Н.В. Казаринової, Б.І. Шуневича, Г. Яценка, С.Степаненка, В.Ю. Стрельнікова, основою освітнього процесу дистанційного навчання є самостійна робота студента.